

og fik under Frederiksstaads Beleiring et Sludsaar i Ryggen og ud gjennem Underlivet. Efter at have været indlagt paa Løgarethet, blev han kasseret og hjemsendt som utjenstdygtig og fik den ovennævnte Understøttelse. I 1863 kjøbte han en større Eiendom i Randers og lod den indrette særlig til Gjæstgivergaard; men efter 16 Aars Forløb var hans Stilling bleven saa daarlig, at hans Kreditorer lod Alt sælge, saa at han, der er 59 Aar gammel, nu Intet har at leve af. Som Dannebrogsmænd har han to Gange faaet 40 Kr. af Ordenskapitulet, men derimod har han tvende Gange forgjæves henvendt sig til Invalidebestyrelsen og Finantsministeriet. Han formener selv, at den nærmeste Grund til, at Understøttelsen i 1857 blev inddragen, laa i hans ret gode økonomiske Forhold, medens Finantsministeriets Svarskrivelse siger, at den udelukkende var begrundet i hans forbedrede Helbredstilstand, og da der ikke i de foreliggende Oplysninger ses heri senere at være indtraadt nogen Forværrelse, har Ministeriet ikke fundet tilstrækkelig Gjæmmel til paany at tillægge ham den tidligere Invalideforsørgelse. I et medfølgende Vidnesbyrd fra Sygehusslægen C. Hansen i Randers af 27de November 1880 siges, at Studsaaret frembyder tydelig indtrukne Ar i Lænden og paa Underlivet af saavel Indgangs- som Udgangsaaret, og at han ofte føler Smerter langs Studkanalen og er derfor uskiftet til strengt Arbejde.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

29. Andragende fra det kongelige danske geografiske Selskab (indbragt i Folkethinget den 10de December 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, L. H. Nielsen.) Bestyrelsen andrager om en Bevilling af 20,000 Kr., for at Selskabet derved kunde bestrebe Udgifterne ved Danmarks eventuelle Deltagelse i den internationale Kongres og Udstilling i Venzia i September 1881. Paa et til Kultusministeriet i Juli 1880 indgivet lignende Andragende blev svaret, at Ministeren ikke tør nære nogen Forventning om at kunne sætte den nævnte Bevilling igjennem, og at han ikke saae sig istand til at gjøre Skridt dertil.

Da dette Andragende har været gjort til Gjenstand for Behandling i Udvalget og for Samraad med Ministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

30. Andragende fra pensioneret Oversergent D. Poulsen (indbragt i Folkethinget den 11te December 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds, S. M. Th.).

Andrageren anmoder om en Understøttelse som Invalid. Han har deltaget i begge de slesvigske Krige og ved Tilbagetoget fra Dannevirke i 1864 styrtede han den 6te Februar om Aftenen mellem Kl. 6 og 8 pludselig ned i en dyb Grøft ved Bau. Dette Fald formener han at være Leilighedsaaragen til hans Brokftabe; thi da han kom op, følte han store Smerter og kunde kun gaa med den største Anstrengelse, men fulgte dog med saa godt som muligt indtil en halv Mil fra Graasten, da Smerterne og Lidelserne tiltog, saa han ikke formaade at gaa længere, hvorfor han kom op at kjøre. Den 11te April blev han indlagt paa Augustenborg Løgareth, men heller ikke der kunde han faae et dobbelt Brokbaand, hvilket det dog siden lykkedes Overlæge Usp at forskaffe ham, og som han siden har baaret. Den 20de August 1879 blev han paa Grund af Alder afstediget med Vidnesbyrd om at være en usædvanlig ridskær og samvittighedsfuld Befalingsmand, hvis Opførsel var rosvardig i enhver Henseende. I en Erklæring af 27de November 1879 siger Overlægen i Fredericia, at han lider af et dobbelt Lysfebrot, erhvervet under Krigen under Retraten fra Dannevirke den 5te—6te Februar 1864, som nødsager ham til stadigt at bære Brokbaand; thi Brokftet falder stroy frem paa begge Sider, naar Baandet aftages. Men selv med Vandagen paa kræver hans Tilstand stor Forsigtighed; thi legemlige Anstrengelser taaler han ikke, og en lille Uforsigtighed har gjentagne Gange straffet sig med længere Tids Uopsælselighed. Om nogen Forandring til det Bedre kan der ikke være Tale, og som Følge heraf maa hans Arbejdsdygtighed erklæres for indskrænket i højere Grad. Paa et til Invalidebestyrelsen indfendt Andragende er under 17de Januar 1880 svaret, at hans Afstedigelse er sket paa Grund af Alder og ikke paa Grund af Brokftilseldet, samt at det overhovedet er vanskeligt at paavise en bestemt Leilighedsaarlag til en Brokftiades Fremtræden, idet Dispositionen hertil altid maa søges i en organisk Svaghed hos Bedkommende, og at han i 15 Aar har forrettet Tjenesten til sine Foresattes Tilfredshed, maa taale imod, at samme er ham til væsentlig Hindring. Andrageren formener, at han ikke har kunnet have Disposition til Sygdommen, da han baade i 1850 og 60 for at faae Stillingstillæbelse blev synet af en Læge og fundet fuldkommen tjenstdygtig. Finantsministeren formener, at det ikke ved de i Sagen foreliggende Oplysninger er lykkedes Andrageren paa fyldestgjørende Maade at godtgjøre, at det nævnte Lysfebrot er bewirket ved den militære Tjeneste.

Udvalget foreslaar denne Sag henvist til Finantsministeren.